

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

De Heeren Post-Directeurs en Boekhandelaren worden verzocht, het getal hunner abonnemeten, vóór den 1. September, aan het bureau van dit Dagblad te willen opgeven. Daar de op-
lage, uit hoofde van het Zegel-regt, naauwkeurig naar de aanvraag wordt berekend, ziet men zich dikwijls in de onmogelijkheid gesteld, zoo als in de eerste veertien dagen van Augustus met eene menigte nieuwe geabonneerden het geval is geweest, aan de Intekenaren die zich te laat aanmelden, de eerste nummers van de maand te leveren.

FRANKRIJK.

Parijs, den 27 Augustus.

Van de groote en gevaarlijke zamenzwering tegen den Koning, komt niets voor den dag. Eenige arrestation hebben plaats gehad; de Kanselier is aangekomen; twee pairs zijn tot regters ter instructie benoemd; de heer *Jacquinet-Pampelune* zal het zeer druk hebben om den Procureur-Generaal bij het Hoog Gerechtshof behulpzaam te zijn; ondertusschen, is de Koning in den besten welstand; de stad geniet de grootste rust; en de schouwburgen hebben ter eere van 's Konings naamfeest *gratis* gespeeld.

ENGELAND.

Londen, den 26 Augustus.

Woensdag den 23, verscheen de getuige *Majocci* weder voor de balie: deze man was drie jaren lang in dienst van de Koningin, en schijnt de vertrouwde gunsteling van *Bergami* geweest te zijn. Hij heeft bijzondere omstandigheden verklaard, wegens het voorgevallene in eene kamer alwaar een bad in gereedheid gebragt was. Daarna werd de tweede getuige, *Gaetano Paturzo*, een Stuurman die de Koningin op zijn schip in Sicilie had ingescheept, om H. M. met *Bergami* naar Jerusalem over te brengen, wegens hetgeen hij gezien had, ondervraagd. Donderdag werd *Vincentio Garguilo* gehoord: hij was ook met de Vorstin op de reis naar Griekenland en in Asië geweest. De raadslieden van de Koningin stelden hem verscheidene vragen vóór, wegens de betaling die hij voor schadeloosstelling had bekomen, wanneer men hem had verzocht om zijnen handel en zijn schip te verlaten en in Engeland als getuige te verschijnen. Na dezen, verscheen een kok, met naam *Francisco Porillo*: hij verklaarde wat hij gedurende de reis in de Levant had gezien. Vrijdag den 25 werd *Francisco Riollo* geroepen: hij verklaarde nagenoeg dezelfde omstandigheden welke door *Majocci* waren medegedeeld. Een Kapitein van 's Konings zee-magt, de heer *Pechel*, die een Fregat had gekommandeerd, aan welks boord de Vorstin zich met *Bergami* had bevonden, en een ander zee-officier werden ondervraagd: eindelijk verscheen een knecht uit een groot logement te Triest, alwaar de Prinses met *Bergami* zich heeft opgehouden.

De Koningin heeft een gedeelte dezer zittingen bijgewoond: eene menigte volks bevondt zich op haren weg en riep onophoudelijk: *leve de Koningin!* geen omgekochte getuigen!

MENGEELWERK.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

Amsterdam, den 26 Augustus 1820.

MIJNHEER,

Daar Gij, van tijd tot tijd, zoo veel *nieuws* verneemt uit de Hollandsche Steden, zoo zult gij toch ook weten wat daar *van ouds* is verrigt, eer men gelegenheid had om menige fraaije meester-stukken van groote en kleine Ambtenaren in uw Dagblad op te halen. Zou het U, bij voorbeeld niet bekend zijn, dat wij hier, drie jaren geleden, eene uitmuntende Grondwet voor het makelaars-kantoor in het licht zagen komen? Nu, dan wil ik het U eens vertellen.

Onze Edel-achtbare Heeren Burgemeesteren hadden goedgevonden een reglement te maken, waarbij werd bevolen, vastgesteld, besloten en gearresteerd, dat elk makelaar eene jaarlijksche belasting zou betalen: en, en in hunne hooge wijsheid, verklaarden Amstelsburgervaderen dat men die stoute en pligtvergeten kinderen, welke in gebreke zouden blijven de schatting op te brengen, zou aanzien als of zij hun honorabel ontslag uit de makelaars-familie hadden gevraagd en bekomen. Twee leden van dat Genootschap, die standvastiglijk hadden geweigerd hunne duiten in den vaderlijken spaarpot te storten, ontvingen daarop een zeer vriendelijk Besluit, gedagteekend van de maand December 1818, met aanzegging dat zij het niet meer moesten wagen binnen Gijberts wallen te makelen: er stond wel geen doodstraf op; doch het was ernstig genoeg. Maar, ongelukkiglijk, er bestaan nog meer wetten, buiten het municipaal Charter: onder anderen, moet er eene zijn, die men de wet op de *patenten* noemt. De *demissionnarissen*, tegen wil en dank tot eene zachte rust geroepen, namen dan hun patent, juist als of er niets gebeurd was. Gij zult het met mij bekennen: de grootste verstanden kunnen eene zoo ongehoorde menigte zaken, als in den loop van een jaar, aan het Stadhuis voorvallen, niet altijd in het geheugen houden; de Heeren Burgemeesteren vergaten dus ligtelijk dat de twee Makelaars in den ban waren geslagen, en de patenten werden door hun Edel-achtbaren in 1819 gefeekend. Maar nu weigert men in de Amsterdamsche Stads-Courant de *Advertentien* te plaatsen waarin, bij het houden van verkooping, de twee wederspannige Makelaars genoemd worden. Nogtans, daar de Minister van de Stads-Courant, even als zijne heeren en meesters, aan kleine verstroojingen van gedachten onderhevig is, gebeurt het ook wel eens dat er eene verbodene *Advertentie* in de Courant binnen gesmokkeld wordt: de voorteden week, bij

voorbeeld, heeft men geweigerd de tweede en derde aankondiging van eene verkooping aan te nemen, hoewel de eerste Advertentie reeds voor de oogen van de verbaasde inwoners was verschenen. Mijnneef, die een goed vriend is van den heer *Bischoff-Visch*, heeft gehoord dat gij de Wetboeken van criminele instructie en van strafregt geheel van buiten kunt opzeggen: staat daar ook in dat men iemand uit de Courant mag bannen? zoo niet, wat denkt gij van die zaak?

SIMPLICIOR.

A N T W O O R D.

Er staat in het Wetboek geheel iets anders, wegens het heffen van belastingen: van advertentien wordt in het Code Penal weinig gesproken. Ik denk, dat noch de wederspannige, noch de goedwillige Makelaars met hunne berigten moeten verlegen zijn, terwijl het *Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad*, hetwelk vrij wat meer gelezen wordt dan de Amsterdamsche courant, ten dienste van het Publiek berigten van allen aard zal plaatsen, het zij aan alle Burgemeesters van het Koninkrijk lief of leed, en al moest er een buitengewoon bijvoegsel gemaakt worden. Men handelt zoo, zonder schroom, vriend *Simplicior*, wanneer men de Wetboeken van buiten heeft geleerd: gij moest ook eens, in October te Leijden gaan studeren: Professor *Kemper* zal dan te Brussel zijn.

Aan den Redacteur van het *Algemeen Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad*.

Schiedam, den 28 Augustus.

MIJNHEER,

» — *Ridentem dicere verum, Quid vetat?* zegt de Dichter; derhalve duld, dat ook ik, het zij dan met of zonder lach, door middel van UEd. Blad, de waarheid bekend make. Ik wil U iets over onze Hoogeschoolen zeggen, of liever over eene derzelve, die ik van nabij ken: *arrise aures!*

Te . . . bevindt zich, even als in andere Aca-
mieplaatsen, eene bibliotheek, die voornamelijk ten dienste moet staan voor Professoren en Studenten. De eersten hebben dan ook het voorregt, om de boeken uit dezelve aan hun huis te laten komen. Doch hoe stelt het de studerende jeugd? — Voor haar is ook gezorgd. Vier uren in de week staat de bibliotheek open, en is voor elk, dus ook voor de Studenten, toegankelijk: maar op welke uren? Juist die, wanneer zij, vermoeid door het afloopen der onderscheidene collegien, genaderd zijn tot den tijd, dat er voor den lichamelijken mensch ook dient gezorgd te worden. Dikwijls heeft men gevraagd; of de bibliotheek op geene andere uren opengezet kan worden? Doch het antwoord is en blijft, tot hier toe, neen! wijl de *Custos* zulks niet verkiest, daar hij, tevens Praeceptor aan de Latijnsche Scholen zijnde, de overige uren van den dag ten deele besteden moet, om de kinderen *mensa* of *amo* te laten opzeggen, en gedeeltelijk om een tourtje te paard te rijden. Die redenen, vooral de laatste, zijn wel zeer aannemelijk; doch zij sluiten de vraag niet uit, of de *Custos* niet om de bibliotheek, of de bibliotheek om den *Custos* bestaat? — De *Custos* zal waarschijnlijk het laatste — de Studenten het eerste bevestigen. Wie gelijk heeft, laat ik aan den Lezer over, om te beslissen.

Zie hier, Mijnheer, eene daadzaak, die nog met een oneindig getal andere vermeerderd zou kunnen worden. Met de plaatsing hiervan zult gij de studerende jeugd te . . . zeker genoeg geven, en haar wellicht uitlokken, om zelve U van tijd tot tijd het een en ander mede te deelen.

Uw bestendige Lezer,
A. C. Z.

Van den Redacteur van het *Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad*.

Rotterdam, den 26 Augustus 1820.

Mijnheer de Redacteur!

Met veel genoeg leze ik in Uw Advertentie-Blad, de van tijd tot tijd bij UEd. ingekomene, en daarin

aangenomene brieven, en verheug mij, wanneer ik dikwerf ter zijde verneem, dat dezelve het gewenschte gevolg hebben uitgewerkt. Ieder ingezeten moet zulks welgevallen, en moet het zijne steeds bijdragen, om al dat in het licht te doen verschijnen, hetwelk anders, wie weet nog hoe lang, in de duisternis begraven zoude blijven. — Dit is dan ook de reden, waarom ik de pen heb opgevat, om UEd. eene zamenpraak mede te deelen, die ik onlangs, op een reisje door Gelderland, naar Cleef gaande, te Nijmegen, in zekere stads herberg (aan de Waal gelegen) hoorde:

Eerste. A propos! Hoe maakt gij het toch nu met de vertellingen hier ten kantore?

Andere. Ha! dit is nog zoo bij het oude: onze vriend *Appelius* is, zoo men zegt, voorleden jaar hier geweest, om dezen tak van administratie te organiseren: hij heeft het, voor ons schippers, lastig gemaakt, en heeft de zaak als zaak nog even gebrekkig gelaten, als hij dezelve gevonden heeft; dat is, hij heeft, voor als nog, aan de Tolheeren overgelaten te nemen, wat hunheden goeddunkt, en daardoor zijn wij nog altoos in de onaangename noodzakelijkheid vooreerst, over de *fooi* voor de Tolheeren te accorderen, en dan over de vertelling voor het Rijk.

Eerste. Ik dacht, sedert dat wij nu te Rotterdam een specifiek manifest over onze lading kregen, hetwelk voor de Tolheeren is bestemd, konden alle die willekeurige vertellingen niet meer plaats vinden, en hadden die Tolheeren nu een maatstaf, waarnaar zij zich moesten regelen.

Andere. Dit spreek ik U niet tegen, dat er onder die Heeren eene maatstaf over de vertelling bestaat; dit was altoos; maar die maatstaf is op eene groote of kleine *fooi* voor de Tolheeren gebaseerd, en die dan goed smaerd, die goed vaerd; gij weet, dit was altoos bij onze Voorvaders een oud spreekwoord: maar, wie kent die maatstaf? dit is een geheim, hetwelk alleen aan de Tollenaren is aanvertrouwd.

Eerste. Gelijk hebt gij: zoo wilde men van mij de laatste reis ook nog de *Meest* (*) hebben; — Jammer is het, dat die belangrijke Heer Inspecteur der Tolken te Arnheim onlangs aan zijne schitterenden loopbaan is onttrent: men zegt, dat hij, met volkomene kennis van zaken toegerust, bezig was, eene geheel nieuwe organisatie van dezen tak van administratie te ontwerpen, en daarmede bijna gereed was, toen de nijldige dood hem den weldadigen veder aan de werkzame hand ontrukte.

Hier werd een dezer menschen afgeroepen, om met zijne geldbeurs op het Tol-kantoor te komen, en, met een bedrukt gelaat, verliet hij zijnen vriend en volgde. Hoe zij het na met hem gemaakt hebben, is mij niet te weten gekomen; alleen hoorde ik, dat het twee Rottendammer-Keulsche beurtschippers waren (waarvan de een af, de andere opvarende was) die aldaar hunnen nood klaagden. Wilt gij, Mijnheer de Redacteur! hiervan gebruik maken, zoo zal het mij aangenaam zijn.

Uw bestendige Lezer,

N. N.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Wij bevonden ons, op den dag der verjaring van *Z. M. onzen geëerbiedigden Koning* te Gorinchem, waar, zoo wel als op de meeste plaatsen binnen het Rijk, deze dag niet alleen door openbare vreugdebedrijven, maar ook door een *diner* der hoogere en lagere autoriteiten gevierd werd. Toevalliger wijze dus in de gelegenheid zijnde, U den afloop van hetzelfde te melden, verzoeken wij U, bijaldien een plaatsje in uw zoo algemeen geacht en nuttig Blad open is, deze weinige regelen door hetzelfde aan het Publiek medetedeelen, daar wij ons durven vleijen, dat dezelve zoo wel daar ter plaatse als elders eenen, heilzamen indruk voor het vervolg zullen achter laten.

Nadat dan de morgen-godsdienst geëindigd, en de groote parade zoo wel der Schutterij als van het

(*) *Meest* noemen de Schippers de gezaken in goedewet, als van de opvarende Schippersmaatschappijen, koffij, enz., en voor afvarende, Keulsche jenever, Facchingewater, Gemaal, enz.

Zwitsersche garnisoen in de beste orde afgeloopen was, begaven zich de verschillende autoriteiten, waaronder de *Kommandant der stad*, de *HH. Burgermeesters*, en de *Kolonels der Schutterij en van het garnisoen* naar den Doelen; ten einde dezen voor elk waar en weldenkend Nederlander aangenaam en gelukkigen dag verder in vreugde te eindigen. Onder de *toasten*, waarvan billijker wijze de eerste aan den dag des Konings gewijd was, werd ook die van *het garnisoen en de Schutterij, benevens de gezondheid van derzelver Kommandanten* ingesteld; dan ziedaar de gansche vreugde eensklaps gestoord en geeindigd, en de appel van Paris toonde wederom hier, wat zij vermagt, indien iemand de eer, waarop hij vermeent regtmalige aanspraak te hebben, onttrokken wordt. *M. A.* verzette zich bij de instelling van dit *toast* tegen hetzelfde, op eenen toon, die hem wegens verschillende redenen, zoo wij wel geïnformeerd zijn, doch welke de kiescheit ons verbiedt te zeggen, weinig voegde, en beweerde, dat, de Schutterij immer voor het garnisoen geplaatst wordende, dit *toast* gelijk hetzelfde was ingesteld, door hem niet konde gedronken worden. Hoe waar nogtans deze stelling op zich zelve ook zijn moge, hebben wij nogtans beweegde beoordeelaars hooren beweerden, dat al ware het *toast* der Schutterij na dat van het garnisoen ingesteld, *M. A.* geene de minste bevoegdheid had, hierover aanmerkingen, en wel op den door hem gebezigen toon te maken, daar dit in allen gevalle meer aan den aanwezigen *Kolonel* der Schutterij, dan wel aan hem paste. Geen wonder dus, dat hierop, daar de wijn, welke bij dergelijke gelegenheden, ten bewijze der goede meening voor Vaderland en Vorst gewoonlijk in ruime mate geplengd wordt, reeds verhit had, de gemoederen begonden te gisten, vooral der *HH. Officieren* van het garnisoen, welke de vereeniging van dit *toast* als zeer gepast, en in geen deele prejudiciabel aan de eer der Schutterij beschouwden. *M. A.* nogtans, benevens de Heer *B.*, welke den eersten in zijne stelling bijviel, bleven bij hunne weigering, en hieruit, alsmede uit andere redenen, met welker opsomming wij uw geacht Blad niet willen vermoeijen, ontstond de hevigste twist, welke, zoo de brave en geachte *Kommandant* der stad niet ware tusschen beiden gekomen, welligt moord en doodslag zoude ten gevolge gehad hebben. Gelukkig nogtans werd dezelve zoo veel mogelijk bijgelegd, tot dat in den ochtend van den volgenden dag eenige officieren van het garnisoen zich bij de *HH. A.* en *B.* verwoogden, ten einde zich *satisfactie* van eenige personele gezegdens enz. te bezorgen, waar tegen nogtans de laatste zich zoo dapper en manhaftig te weer stelde, dat hij bij het aanmelden dezer heeren, zulk eene hevige pijn in het onderlijf begon te gevoelen, dat hij verplicht was, zich onverwijd naar het bed te begeven, terwijl de laatste berigten, welke wij deswege ontvangen hebben, ons melden, dat hij van den schrik nog niet geheel hersteld is. Hoe gelukkig dat *M. P. L.* zich aan dit *diné* onttrokken heeft, daar deze de gemelde *HH. Officieren* nog wel op eenen meer *forschen toon* dan de Heer *B.* zoude ontvangen hebben!!!

Dan, Mijnheer de Redacteur, ten einde ter zake te komen; zoude het niet van gouvernementswege het beste zijn, om, bijaldien zoodanige *diné's* in eenige stad mogten plaats hebben, de *toasten* of conditien vooraf te bepalen? of zoude het nog niet beter zijn, dat dezelve van wege het gouvernement in het geheel werden verboden, daar het bijkans altijd plaats vindt, dat deze gastmalen in vrede begonnen, met twist en uitdaging, met *schrikken*, *vapeurs* en andere *ongesteldheden* eindigen? Hoe ligt toch zoude dit het gouvernement of het bestuur der stad niet eenen kundigen en verdienstelijken ambtenaar kunnen kosten? Hoe ligt kan niet een nederig en wellevend jong mensch het slagtoffer van zoodanigen twist worden? Aangenaam zal het ons zijn, hieromtrent uw meer juist oordeel te mogen vernemen, en het is, in de verwachting daarvan dat wij ons noemen,

Uwe bestendige Lezers,

M. D. F. en *L. N. M.*

Utrecht, den 26 Augustus 1820.

Veelust, den 26 Augustus 1820.

MENHEER!

Nog nooit had ik Uw Courant gelezen; maar gisteren kwam ze mij voor het eerst in mijn handen, toe ik met mijne varkens op de markt stond, en er geen negotie was, en ik mij naar een Koffiehuis begaf,

om eens op te steken. Ik vond Uw nieuws zoo prettig, dat ik er niet van kon uitscheiden, maar de heele krant ging zitten spellen; het was het 68 Nummer; en dat het meest mij beviel, dat was dat U ook lompe buitenlui haar brieven er in zet, zo als van *Jan van Klompen* en mogelijk wel van meer anderen in Uw voorgaande, dat ik nouw niet en weet; maar dat toont aan, dat Uwe het niet aan het verkeerde end hebt en Uwe weet dat de buitenlui zo gek niet zijn als ze wel schijnen; want, Menheer, de eerste buitenman is de Menheer van het dorp; daarop volgt de Menvrouw; vervolgens de Kamenier of de mooiste Boerenmeid van het dorp; dan hebje dorpsluitjes zo als vee, paarden en varken-kopers, boeren enz. en die allen zijn, van de eerste tot de laatste, zo gek niet als de stadslui wel denken. *Quod probandum est* (Uwe moet weten, ik heb nog van me leven tot Pastoor gestudeerd en ken een enkel woordje Latijn).

Te H. . . . , daar ik wel eens op de varkens-negotie uitga, daar gebeurt om de drie jaren net zoo'n geval als te Pijnacker; daar verzoekt de heer van de plaats *v. B.* . . . , die ook lid van de Gedeputeerde is, die verzoekt altijd de kiezers ten eten en dat weten de kiezers nouw, die durven dan ommers niet anders als ja en amen zeggen, als zij den naam van *N. W. B.* door den heer van de plaats, hooren noemen, en vooral als zij die persoon juist in hun midden, als kiezer, voor zich zelf hooren stemmen! — Dat ten eten verzoeken, Menheer, bewijst ommers de slimheid van den heer; en dat de boeren en ik het opmerken, dat bewijst ommers dat een boer ook geen kalf is en dat de eerste en laatste dorpspersonen of buitenlui wat slim zijn.

Maar, Menheer, als ik dan zoo, in de herberg, eens de zatte boeren, die van die partij afgekomen zijn, heb hooren praten, dan zeg ik s'avonds tegen mijn vrouw; hoor, mijn ouwe slof, de heer *v. B.* . . . , weet wel wie en wat hij kiest; hij moet zeker een kiezers-baasje zijn, want hij zit in een commissie van landbouw, die hengsten en stieren keurt: Zijn Ed. kiest wel eens bij een schoonen hengst een stier, die maar de helft bezit van hetgeen een oprechte stier noodig heeft (daardoor versta ik juist niet de horens); maar dat is niets, zeg ik, als hij dan daarentegen maar een lid voor de Staten voorkiest, die op zijn verstand zoo veel meer bezit, als den stier, (zonder comparatie altijd) in zijn geval ontbreekt, en die rekening kan ik mijne vrouw maar niet aan haar verstand brengen, al zit ik ook met mijn varkenkoopers krijtje den heelen avond op de tafel voor te schrijven, dat $\frac{1}{2} : 1\frac{1}{2} = 2 : X$.

Als ik nouw mis heb, Menheer, dan verbeter jij me maar en hebt dan medelijden met uwen

Getrouwe Lezer.

JAN OLJJ.

Koopman in Varkens.

Aan den Redacteur van het Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

MIJNHEER!

Met genoeg en lees ik van tijd tot tijd in uw zoo druk gelezen Blad, de bescheidene aanmerkingen op misbruiken die in onze en andere steden van ons Land, nog blijven heerschen, en kan niet nalaten hiertoe ook mijn pennincksen bij te dragen. Ik ben een bewoner van het Gasthuishofje alhier, zijnde, zoo als UEd. misschien bewust is, een vijf-en-twintigtigtal woningen, die door eenen onder andere huizen doorlopende gang, gemeenschap met het overige gedeelte der Stad hebben. — Wij betalen, (dit spreekt van zelve) even als alle bewoners van Amsterdam, alle Lauds- en Stedelijke belastingen, dus ook het Stads Lantaarngeld. — Ondertusschen schijnen onze Burgervaderen in hunne wijsheid begrepen te hebben, dat wij het Lantaarnlicht niet waardig zijn; want door de geheele Stad heeft men des avonds en 's nachts eene doelmatige verlichting door lantaarns, en ons laat men, ondanks alle onze klagten in het donker zitten; en betalen wij deze belasting niet op zijn tijd, zoo worden wij even goed geexecuteerd als diegenen, die het licht vlak voor hunne deur hebben. — Wij zouden dus, 's avonds naar huis gaande, moeten tasten en vaden waar onze woning is; want ik verzeke U, bij donker weer moet men zeer wel bij zijn positieve zijn, om de vermelde gang ter einde te loo-

pen; zonder het hoofd tegen den muur te stoten, of onder de voeten eene onaangename gewaarwording te bespeuren die te gelijk op de reukzenuwen werkt: hoe lastig en verdrietig dit vooral voor oude lieden is, behoef ik U niet te zeggen. De eigenaar van ons Hofje, een braaf oud heer, heeft wel is waar, in dit ongemak voorzien, want, met onzen toestand bewogen, bezorgt hij ons Lantaarnlicht, waarvan wij bewoners gezamenlijk de onkosten dragen. — Is het nu wel behoorlijk dat wij tweemaal moeten betalen, eens aan den huisheer die ons licht geeft, en eens aan de Stad die ons geen licht geeft?

Deze aanmerking komt mij voor, eene plaats in Uw Blad te verdienen: ik laat de keuze der plaatsing of verwerping aan UEd. over, en noem mij.

Uwen Lezer,
L. T.

*Bijlage of Bijdrage (zoo als men wil) tot het
Advertentie-Blad, N.º 68, pag. 2 en 3.*

Letterlijke vertaling van een gedeelte eens briefs van eenen jongen duitschen reiziger aan zijn vriend te H.

Nijmegen, 24 Augustus 1820.

» Van de verwoestingen door den watersnood van » gepasseerden winter, ziet men hier bijna geene blij- » ken meer, behalve te *Oosterhout*. Maar kunt gij » U verbeelden, vriend! dat van die buitengewone » groote collecte hier nog niets aan penningen uitge- » deeld is? Er heerscht algemeene ontevredenheid » daarover; waar het in den aanstaanden winter met » de armoede heen moet, weet men niet: niet gebrui- » ken, is hier het schandelijkste misbruik.”

Wat moet een Hollander, die, zelve niet in persoon kunnende helpen, zijne bijdrage, vol vertrouwen dat er goed, en spoedig, geholpen zoude worden, in den zak, of op andere wijze, gestort heeft, en *dit* leert, daarbij denken? Moet bij hem de gedachte niet opkomen: ik neem mij voor, ik verzeg, of ik verd... *het* (al naar dat hij driftig van gestel is), om ooit meer iets hoe genaamd tot zulk eene collecte bij te dragen, indien niet welhaast rekening en verantwoording te voorschijn komt?

H. I.

CORRESPONDENTIE.

Het komt ons vóór, dat de Schrijver van den Brief uit Alkmaar, tegen een artikel van N.º 5 der Vaderlandsche Letteroefeningen gerigt, de naauwgezetheid wegens het gebruik van onkiessche uitdrukkingen, heeft overdreven. Letterkundige tijdschriften, worden door den beschaafden stand gelezen; dit stemmen wij toe: maar hier uit volgt niet, dat in de beoordeeling van het *geneeskundig magazijn* (bladz. 205) de recensenten zouden verplicht wezen zoodanige bewoordingen te bezigen, dat de weldenkende Vader het stukje onder de oogen van een ieder zijner huisgenoten kon brengen. De titel alleen *Hijocrates, of magazijn van geneeskunde* is voldoende, om vrouwen en meisjes af te schrikken: wij denken dat zij dergelijke hoofdstukken wel overslaan. Het zij genoeg dat men het *quæ legat ipsa Lycoris* bij het schrijven der recensien van geschied- en zedekundige boeken, en van dichtstukken of romans, in acht neme.

A D V E R T E N T I E N.

HARDDRAVERIJ EN VERRENNING.

Op *Dingsdag*, den 5 September aanstaande, zijn eenige KASTELEINS te *Scheveningen* voornemens, aan het Strand, of, bij onstuimig weder, op den Weg, nabij het Dorp, te laten VERRENNEN, des morgens ten elf ure, een paar extra ZILVEREN SPOREN, en des nademiddags ten vier ure te laten VERDRAVEN, met Chaisen, een extra fraai geborduurd HOOFDSTEL, met *Zilveres Gespen*; een en ander aan de winners tot eene vereering gevende, zonder eenige kosten, alleenlijk een douceur voor de algemeene Armen. Alle Heeren Liefhebbers worden verzocht, zich vóór den 4 September aan te geven bij *P. van Bleijswijk*, in de Zon, *L. van der Harst*, in Zeezicht, en *M. van der Lubbe*, in het Hof van Holland, te *Scheveningen*.

J. OOSTERWAAL, Schipper van 's Hage op *Bergen-op-Zoom*, vice versa, heeft de eer bij deze aan het geëerd Publiek en zijne bijzondere begunstigers bekend te maken, dat hij telken week, en wel des *Dingsdags* voordemiddags ten 10 uren precies, van de *Bierkade* in 's Hage, en ten zelve dage des namiddags ten drie ure mede precies, van *Delft* zal afvaren.

Eene ZWITZERSCHE JUFFER, van tusschen de *dertig* en *veertig* jaren oud, en van den Gereformeerden Godsdienst, die zich reeds verscheidene jaren met de Opvoeding van Kinderen heeft onledig gehouden, wenscht zich als GOVERNANTE geplaatst te zien; of wel, het zij in den *Haag* of in de nabijheid van die Stad, eenige uren van den dag, of ook wel den geheelen dag, te besteden aan het geven van ONDERWIJS aan één of meer Kinderen. Zij belast zich met alles, wat tot een fatsoenlijke opvoeding behoort.

Men verzoekt de Brieven franco, en onder Letter B., te bezorgen ten huize van den Uitgever dezes.

J. WESSELING, H. WESSELING, H. ALTIUS, M. M. STEENHOUWER, D. DE VRIEND en A. KERSJES, Makelaars, zullen, op *Maandag* den 25 September 1820, te *Amsterdam*, in het Lokaal voor publieke Verkoopingen, van ouds genaamd het *Oudezijsch Heeren Logement*, des avonds ten 5 ure, door den Notaris Mr. A. H. DE MELANDER, en in bijzijn van den Heer Vrederegter van het vierde Kant, aan den meestbiedenden of hoogstmijnenden, Verkoopen: het extra kapitaal, hecht, sterk, weldoortimmerd en van ouds gerenomeerd LOGEMENT, genaamd *de Zwaan*, met deszelfs welingerigt Lokaal voor publieke Verkoopingen en Erve, staande en gelegen op den *Nieuwen Dijk*, tusschen de *Kolksteeg* en *St. Jacobstraat*, wijk 18, geteekend Verp. N.º 1736. Breeder bij Biljetten omschreven, en te zien des *Dingsdags* en *Donderdags*, van 12 tot 2 uren (doch uit hoofde der Houtveilingen, die in hetzelfde Perceel plaats hebben, niet op den Verkoopdag) mits vertoonende een Briefje, door een der Makelaars onderteekeend. De bewijzen van eigendom en Veil-Conditiën, zullen vier dagen vóór en op den Verkoopdag te zien zijn, ten Kantore van den Notaris A. H. DE MELANDER, in de drie *Koningstraat*, bij den *Cingel*.

NB. De Kooper kan, des verkiezende, tien duizend guldens op kusting behouden, tegen den interest van 5 ten honderd in het jaar.

Une DEMOISELLE HOLLANDAISE, âgée de 25 ans, d'une famille honnête, désire se placer en Belgique, soit chez une Dame âgée, soit dans un ménage. Il lui est indifférent d'habiter la Ville ou la Campagne. Outre le Français, qu'elle parle avec beaucoup de facilité, elle entend assez l'Anglais et l'Allemand pour servir d'interprète dans un voyage, le cas échéant. Elle donnerait, au besoin, des leçons de Guitarre et de chant. Elle ne demande aucun salaire: elle ne veut d'autre récompense que les égards qu'elle espère mériter par ses soins et par son dévouement aux personnes qui voudront se l'attacher.

S'adresser au Bureau de l'Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad, Lange-Pooten, N.º 169, à la Hage, sous la lettre M.

TROIS ROMANCES.

mises en Musique, avec accompagnement de Piano-Forte, dédiées à Mme van den Bergh Dangeville, etc.; par MESSÉMAKERS.

N.º 1. L'ORAGE.

N.º 2. STANCES AU SOUVENIR.

N.º 3. LA VIOLETTE.

Prix 18 Sols.

(Chaque Romance détachée 6 Sols.)

Se vend au MAGASIN DE MUSIQUE, de M. de Lyon, Libraire, No. 373, à la Hage; où on trouve un grand assortiment de musique vocale et instrumentale.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Amsterdam, den 28 Augustus 1820.

HOLLAND, Werkelijke schuld . . .	2½ pCt.	45¼ a	46
Rest. uitgestelde dito . . .	—	1½ a	1
Kans-Biljetten	f	27 a	27¼
Schuldb. Sijnd. 1.º serie. 5 pCt.	99	a	99½
ditto Sijnd. 2.º serie.	5	94¼ a	95¼

SCHIEDAM, den 28 Augustus.

Genever, de 30 Virtels, zonder Fust 6½ &

Amsterdamsche Proef. 7½ —

Zonder de Belasting.